

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: A. Š.
bytem X
proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/49069-917,
sp. zn. SZ/MPSV-2023/221462-921,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) brojila žalobkyně proti v záhlaví vymezenému rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo „prvostupňový orgán“) ze dne 4. 9. 2023, č. j. 601362/23/BM, sp. zn. 18652-23-BM (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“ nebo „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil.

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobkyně o přiznání dávky pro osoby se zdravotním postižením v podobě příspěvku na zvláštní pomůcku podle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dávkách pro OZP“) – *Signalizační systémy nabízející zvukové signály světelnou či vibrační signalizací, včetně instalace; jedná se například o signalizaci pláče dítěte, bytového zvonku, domovního zvonku, telefonního zvonění či výstražných jevů*. Prvostupňové rozhodnutí vycházelo z posudku MSSZ Brno (dále jen „MSSZ“) ze dne 11. 8. 2023, podle něhož v případě žalobkyně nejde ve smyslu § 9 odst. 1 a 4 zákona o dávkách pro OZP o osobu se zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze tohoto zákona. Žalobkyně netrpí těžkým sluchovým postižením uvedeným v bodu 3. části I. přílohy k citovanému zákonu.

II. Napadené rozhodnutí

3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh řízení. Poté se zabýval zákonností a správností prvostupňového rozhodnutí.
4. V odvolacím řízení nechal žalovaný zdravotní stav žalobkyně znovu přezkoumat Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Brno (dále jen „komise“ či „PK MPSV“). Ta se ve svém **posudku ze dne 23. 1. 2024** ztotožnila se závěry lékařky MSSZ a konstatovala, že žalobkyni k datu vydání prvostupňového rozhodnutí nebylo možné považovat za osobu se zdravotním postižením, které je uvedené v příloze k zákonu o dávkách pro OZP. Nešlo o těžké sluchové postižení uvedené v bodu 3. části I. přílohy k citovanému zákonu. U žalobkyně nelze prokázat oboustrannou úplnou hluchotu ani oboustrannou praktickou hluchotu, neboť ztráta jejího slyšení dosahuje 84,7 % (posudková kritéria vyžadují ztrátu sluchu v rozsahu minimálně 85 % a výše). Právě tak žalobkyně netrpí ani těžkou formou hluchoslepoty, tedy kombinovanou těžkou poruchou zraku a sluchu.
5. Z posudkového hodnocení vyplývá, že žalobkyně trpí vícero zdravotními obtížemi. V popředí jejich obtíží je především percepční nedoslýchavost, přičemž ztráta sluchu dle Fowlerova testu u žalobkyně činí vpravo 93,9 %, vlevo 81,6 %, celkově pak 84,7 %. Dle nálezu z otolaryngologie z července 2023 je žalobkyně se zvukem užívaného sluchadla velmi spokojena a současně bylo provedeno i naladění sluchadla. V případě žalobkyně je uváděno parciální oslabení kognitivních funkcí zejména v rámci paměti – sluchová verbální paměť.
6. Na základě těchto informací dospěla komise k závěru, že zdravotní stav žalobkyně nevykazuje žádné z těžkých sluchových postižení uvedených v bodu 3. části I. přílohy k zákonu o dávkách pro OZP. Jelikož se posudek vypořádal se všemi důkazy a námitkami uvedenými v odvolání, vnímá jej žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý. Posudek byl vypracován komisí v řádném složení a obsahuje odůvodnění zdravotního stavu žalobkyně. Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na požadovanou zvláštní pomůcku jsou vymezena taxativně, pročez s nimi nelze tíži funkčního dopadu doložených zdravotních postižení srovnávat.
7. Poněvadž bylo opětovným posouzením zdravotního stavu spolehlivě prokázáno, že žalobkyně netrpí postižením odůvodňujícím přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí jako zákonné a správné potvrdil.

III. Žaloba

8. Žalobkyně uvedla, že jako seniorka se sluchovým postižením má potíže se slyšením a mluvenému slovu rozumí jen se sluchadlem. Z důvodu vyšší bezpečnosti a snazší orientace v prostorách bytu si chtěla zakoupit odpovídající signalizační zařízení zvyšující její soběstačnost, čemuž však správní orgány nevyhověly.
9. Žalobkyně nesouhlasí s žalovaným, že v jejím případě nelze prokázat oboustrannou úplnou ani praktickou hluchotu z důvodu, že ztráta jejího sluchu nedosahuje potřebných 85 %. V průběhu správního řízení žalobkyně doložila záznam z audiogramu ze dne 6. 2. 2023 (MUDr. T.) dokumentující ztrátu sluchu na pravém uchu v rozsahu 93,9 %, na levém uchu 81,6 % a oboustranně 84,7 %. Nový záznam z audiogramu ze dne 4. 3. 2024 pak potvrdil další zhoršování sluchu žalobkyně, jelikož zjištěná ztráta na pravém uchu činila 91,6 %, na levém uchu 88,1 %, v souhrnu potom 89,0 % (viz nálezn z ORL vyšetření MUDr. T. ze dne 4. 3. 2024). Žalobkyně tak v současnosti trpí těžkým sluchovým postižením ve smyslu bodu 3. části I. přílohy k zákonu o dávkách pro OZP.
10. Zároveň žalobkyně namítala, že jí bylo doručeno vyrozumění o pokračování v řízení až dne 26. 2. 2024 společně s napadeným rozhodnutím. Žalobkyně tak byla připravena o možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (posudku PK MPSV).
11. Žalobkyně je přesvědčena, že je osobou těžce sluchově postiženou ve smyslu bodu 3. části I. přílohy k zákonu o dávkách pro OZP, a tudíž má nárok na zvláštní pomůcku podle § 9 odst. 5 písm. b) téhož zákona. Proto krajskému soudu navrhla, aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Ve svém vyjádření ze dne 29. 4. 2024 žalovaný uvedl, že PK MPSV vycházela z kompletních a aktuálních podkladů. Posudek PK MPSV žalovaný vyhodnotil jako každý jiný důkaz po stránce úplnosti, přesvědčivosti, přezkoumatelnosti a bezrozpornosti, přičemž posudek tyto požadavky splňuje. Žalovaný je přesvědčen, že v řízení o žádosti žalobkyně nedošlo k žádnému pochybení a napadené rozhodnutí nemá žádné vady.
13. Pokud se týče k žalobě přiložené lékařské zprávy, je tato datovaná a monitoruje stav žalobkyně až po vydání a doručení napadeného rozhodnutí. K takové listině pak nelze v rámci soudního řízení přihlídnout, neboť nesměruje k prokázání skutkového stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud předně posoudil splnění podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána ve lhůtě podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
15. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu krajský soud vycházel ze správního spisu předloženého žalovaným.

16. Soud ve věci rozhodl ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
17. Žaloba **není důvodná**.
18. V projednávané věci je mezi účastníky řízení sporné splnění zákonných podmínek pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku ve smyslu § 9 zákona o dávkách pro OZP, a sice *Signalizačních systémů nabrazujících zvukové signály světelnou či vibrační signalizací, včetně instalace; jedná se například o signalizaci pláče dítěte, bytového zvonku, domovního zvonku, telefonního zvonění či výstražných jevů*. Podstata sporu přitom tkví v tom, zda lze žalobkyni ke dni vydání napadeného (resp. prvostupňového) rozhodnutí považovat za osobu trpící zdravotním postižením, které má charakter dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a je současně výslovně uvedeno v příloze k zákonu o dávkách pro OZP. Žalobkyně je přesvědčena, že její zdravotní stav naplňuje znaky těžkého sluchového postižení, jak je vymezeno v bodu 3. části I. přílohy k citovanému zákonu.
19. Podle § 9 odst. 1 a 4 zákona o dávkách pro OZP platí, že: *„Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku má osoba se zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze tohoto zákona, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.“* „Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.“
20. V souladu s bodem 3. části I. přílohy k zákonu o dávkách pro OZP se potom za těžké sluchové postižení považuje: *a) oboustranná úplná hluchota, neschopnost slyšet zvuky a rozumět řeči ani s nejvýkonnějším sluchadlem nebo přetrvávající neschopnost slyšení po implantaci kochleární nebo kmenové neuroprotézy, b) **oboustranná praktická hluchota**, ztráta sluchu při tónové audiometrii v rozsahu 70 - 90 dB, zbytkový sluch se ztrátou slyšení 85 - 90 %, sluchové postižený je schopen vnímat zvuk mluvené řeči jen se sluchadlem, ale rozumí jí jen minimálně (z 10 - 15 %), přes používání kompenzační pomůcky nebo po implantaci kochleární nebo kmenové neuroprotézy, c) těžká forma hluchoslepoty, kombinované těžké postižení sluchu a zraku, funkčně v rozsahu oboustranné těžké nedoslýchavosti, kterou se rozumí ztráta sluchu v rozsahu 56 - 69 dB, ztráta slyšení 65 - 84 % až ztráta sluchu v rozsahu oboustranné hluchoty a ztráta zraku v rozsahu těžké slabozrakosti obou očí, kterou se rozumí zraková ostrost s optimální korekcí v intervalu 3/60 (0,05) – lepší než 1/60 (0,02).*
21. Na tomto místě zdejší soud nutně předesílá, že posouzení zdravotního stavu žadatele o zvláštní pomůcku je odbornou otázkou z oblasti medicíny. I v řízení o příspěvku na zvláštní pomůcku proto zdravotní stav žadatele posuzovala dříve okresní správa sociálního zabezpečení. Její úkoly přitom fakticky vykonává posudkový lékař nebo odborný nelékařský zdravotnický pracovník [viz § 8 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „ZOPSZ“)]. Vlastní postup při posuzování zdravotního stavu je pak podrobně upraven v § 8 ZOPSZ, který ukládá povinnost vypracovat posudek o tom, zda zdravotní stav žadatele odůvodňuje poskytnutí dávky. Při posuzování zdravotního stavu pro účely přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku se vychází zejména z nálezu ošetřujícího lékaře, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a výsledků vlastního vyšetření lékaře, který plní úkoly, a z podkladů stanovených jinými právními předpisy (§ 8 odst. 9 ZOPSZ).

Nově plní s účinností ode dne 1. 1. 2024 úkol posuzování zdravotního stavu žadatelů o zvláštní pomůcky Institut posuzování zdravotního stavu.

22. V případě odvolacího řízení posuzuje zdravotní stav žadatelů o zvláštní pomůcku Ministerstvo práce a sociálních věcí, jež za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2022, č. j. 10 Ads 119/2020-27; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Judikatura přitom opakovaně dovodila, že posudkové řízení je svou povahou specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu posuzované osoby a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení či důchodového pojištění. Jedná se tak o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, jež nutně předpokládá vedle odborných lékařských znalostí taktéž znalosti z oboru posudkového lékařství. Výsledkem posouzení je pak odborný posudek, který je pro správní orgány (stejně jako i správní soudy) stěžejním důkazem, a na nějž jsou při nedostatku odborné erudice odkázány (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2020, č. j. 1 Ads 224/2019-20).
23. Proto je třeba klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost každého takového posudku (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2015, č. j. 6 Ads 299/2014-25). Judikatura trvá na tom, že zdravotní stav musí být popsán dostatečně jasně a přesně, aby nevystávaly žádné pochybnosti (srov. zde např. recentní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2022, č. j. 6 Ads 33/2021-28, či ze dne 12. 2. 2024, č. j. 10 Ads 215/2023-29). Povinností PK MPSV je vypořádat se se všemi rozhodnými skutečnostmi, jakož i přihlídnout k potížím tvrzeným účastníkem řízení a zohlednit jím předložené lékařské zprávy. Pokud jsou tyto požadavky naplněny, představuje posudek komise zpravidla rozhodující důkaz pro posouzení správnosti a zákonnosti napadeného správního rozhodnutí (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37, či ze dne 20. 4. 2022, č. j. 6 Ads 33/2021-28). Úkolem správních soudů je pak *jen vyhodnotit, zda je posudkový závěr komise náležitě, přesvědčivě a srozumitelně odůvodněn*. Z povahy věci totiž nemohou soudy posuzovat věcnou správnost medicínského posouzení, neboť k tomu má příslušné kompetence a znalosti jen lékař (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013-34). Uvedená posudková kritéria a východiska soudního přezkumu se plně uplatní taktéž v řízeních vedených v režimu zákona o dávkách pro OZP (srov. zde např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016-29, či ze dne 14. 3. 2018, č. j. 3 Ads 64/2017-37; obdobně i recentní usnesení téhož soudu ze dne 29. 11. 2023, č. j. 9 Ads 192/2023-43).
24. V nyní projednávané věci tedy zdejší soud přezkoumal posudek PK MPSV ze dne 23. 1. 2024 z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, přičemž dospěl k závěru, že předmětný posudek obě kritéria splňuje. Krajský soud konstatuje, že po stránce *úplnosti* měla komise v době posuzování zdravotního stavu žalobkyně k dispozici rozsáhlou zdravotní dokumentaci, včetně řady odborných nálezů z oblasti otolaryngologie a neurologie, tedy lékařských oborů zabývajících se primárním postižením žalobkyně. Lékaři PK MPSV při přijímání posudkových závěrů vycházeli ze zpráv z otolaryngologie celkem tří specializovaných lékařů (MUDr. R., MUDr. J. a MUDr. T.). Právě z časového hlediska nejaktuálnější nálezy MUDr. T. obsahující též grafické znázornění výsledků sluchového testu (tj. audiogramu) posloužily komisi jako základ posudkového hodnocení

a zdroj klíčových informací o současném stavu funkčního postižení žalobkyně. Krajský soud vyhodnotil posudek PK MPSV z hlediska úplnosti jako bezvadný.

25. Pokud se pak týče *přesvědčivosti* posudku PK MPSV, tak ani v tomto ohledu nemá zdejší soud vůči posudkovému hodnocení komise žádné výhrady. Předmětný posudek dle názoru zdejšího soudu zcela přezkoumatelným způsobem logicky vysvětluje konkrétní důvody, proč žalobkyni nelze považovat za osobu s těžkým sluchovým postižením dle bodu 3. části I. přílohy k zákonu o dávkách pro OZP. Především závěr PK MPSV, že se u žalobkyně nejedná o oboustrannou praktickou hluchotu (ztráta slyšení zbytkového sluchu nedosahuje nejméně 85 %), PK MPSV zdůvodnila s odkazem na předloženou lékařskou dokumentaci, konkrétně doložené zprávy z otolaryngologických vyšetření MUDr. T. za rok 2023. Z nich vyplynulo, že ztráta sluchu žalobkyně činí dle výsledků Fowlerova testu vpravo 93,9 %, vlevo 81,6 %, v celkovém souhrnu potom 84,7 %. Zdejší soud zdůrazňuje, že žalobkyně do doby posudkového hodnocení komise (23. 1. 2024) nepředložila žádné lékařské zprávy, které by dokládaly oboustrannou praktickou ztrátu sluchu v rozsahu vyšším než 84,7 %. Jinými slovy, v rámci správního řízení neprokázala existenci posudkově rozhodné ztráty zbytkového sluchu přinejmenším o 85 %.
26. Konečně tuto skutečnost potvrdila i sama žalobkyně v podané žalobě. Za této situace proto zdejší soud uzavírá, že pokud komise shledala, že celková ztráta sluchu žalobkyně nedosahuje míry potřebné k tomu, aby mohla být považována za osobu trpící oboustrannou praktickou hluchotou ve smyslu písm. b) bodu 3. části I. přílohy k zákonu o dávkách pro OZP, je takový závěr komise v souladu s žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a s ohledem na okolnosti řešené věci nevyvolává žádné pochybnosti.
27. Na shora uvedeném závěru přitom nemůže nic změnit ani skutečnost, že žalobkyně k žalobě přiložila novou zprávu z otolaryngologického vyšetření MUDr. T. ze dne 4. 3. 2024, jejíž součástí je i aktualizovaný záznam z audiogramu dokládající ztrátu sluchu na pravém uchu 91,6 %, na levém uchu 88,1 % a celkově 89 %. Jakkoliv uvedená lékařská zpráva potvrzuje zhoršení kvality sluchu žalobkyně a *per se* nasvědčuje naplnění shora uvedených posudkově rozhodných kritérií, citovaná zpráva dokumentuje zdravotní stav žalobkyně až po datu vydání napadeného rozhodnutí (21. 2. 2024). V době posuzování zdravotního stavu žalobkyně komisí dne 23. 1. 2024 ani hodnocení přesvědčivosti posudkových závěrů žalovaným citovaná zpráva ještě neexistovala, pročez z ní PK MPSV ani žalovaný objektivně nemohli vycházet a zohlednit v ní uvedené poznatky. Krajský soud potom připomíná, že je v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkumu napadeného rozhodnutí povinen vycházet ze skutkového stavu, který existoval v době rozhodování žalovaného. Z toho důvodu proto soud nemohl k této lékařské zprávě přihlídnout a námitku žalobkyně posoudil jako nedůvodnou.
28. Obdobně zdejší soud nemohl přisvědčit ani námitce žalobkyně týkající se možného procesního pochybení žalovaného. Pokud totiž žalobkyně namítala, že byla ve správním řízení připravena o možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, protože jí bylo vyrozumění o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí doručeno až dne 26. 2. 2024 společně s napadeným rozhodnutím, je taková argumentace žalobkyně v rozporu s obsahem správního spisu. Podle v něm založené doručky totiž byl přípis, jehož součástí bylo též vyrozumění žalobkyně o jejím právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 s. ř., doručen žalobkyni již dne 31. 1. 2024, a nikoliv dne 26. 2. 2024. Z uvedené doručky (obsahující v záhlaví přesné označení písemnosti) vyplývá,

že si žalobkyně předmětnou písemnost osobně převzala od doručujícího pracovníka pošty dne 31. 1. 2024, což potvrdila svým vlastnoručním podpisem. Za těchto okolností tudíž soud považuje námitku žalobkyně jako nepodloženou.

29. Zdejší soud tak uzavírá, že žalovaný při rozhodování o žádosti žalobkyně vycházel z dostatečně podloženého a přesvědčivého posudku PK MPSV ze dne 23. 1. 2024, který přiznání žalobkyni požadované zvláštní pomůcky neodůvodňoval. Zároveň zdejší soud nezjistil, že by se žalovaný v řízení dopustil jakéhokoliv pochybení s vlivem na zákonnost napadeného rozhodnutí.
30. Závěrem krajský soud uvádí, že třebaže námitkám žalobkyně nepřisvědčil, shora vyřčené závěry ani právní moc tohoto rozsudku nebrání tomu, aby si žalobkyně kdykoliv v budoucnu podala novou žádost o příspěvek na (tutéž) zvláštní pomůcku dle zákona o dávkách pro OZP. V rámci eventuálního dalšího správního řízení a posouzení svého zdravotního stavu pak bude moci předložit aktuální zprávu z otolaryngologického vyšetření MUDr. T. ze dne 4. 3. 2024 prokazující zhoršení jejího sluchu a celkovou ztrátu zbytkového sluchu na obou uších v rozsahu 89 %.

VI. Závěr a náklady řízení

31. S ohledem na shora uvedené důvody neshledal krajský soud žalobu důvodnou, a proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
32. O nákladech řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řešené věci nebyla žalobkyně úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný je orgánem sociálního zabezpečení, a proto *ex lege* nemá právo na náhradu nákladů (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává přímo u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. února 2025

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce